

Những lúc nào thích hợp để thính lặng?

Mặc dù Kinh Thánh luôn lưu ý chúng ta cầu nguyện lớn tiếng và hát thánh ca cộng đồng khi dân Chúa quy tụ lại để làm việc phụng tự (Như: Ep 5:19), vẫn có nhiều dấu chỉ cho thấy sự thính lặng thích hợp trong một số lúc nào đó khi kinh nguyện (Như: Tv 4:5, 1 Sm 1:13, 1 Cr 14:15). Đề cập đến thính lặng trong phụng vụ còn được nêu rõ trong Hiến Chế Phụng Vụ Thánh của Công Đồng Vaticanô II (n. 30), trong phần định nghĩa các sinh hoạt cộng đồng để khuyến khích sự tham gia tích cực.

Tại nhiều nơi trong Quy Chế Tổng Quát Sách Lễ Rôma (QCTQSLRM) có nêu lên khi nào nên thính lặng (n. 45), nhưng cũng đề nghị rằng việc thính lặng nhằm vào ít nhất là ba mục đích trong phụng vụ tùy theo mỗi trường hợp:

- Thính lặng giúp *hồi tâm*, nhất là trước khi sám hối để bắt đầu Thánh Lễ và sau những lời mời gọi “*Chúng ta hãy cầu nguyện*” để cùng dự phần với lời nguyện của chủ tế.
- Thính lặng giúp *suy niệm*, đặc biệt sau mỗi bài đọc và sau bài giảng.
- Thính lặng giúp dâng *lời nguyện riêng tư* lên Thiên Chúa, nhất là sau khi rước lễ.

Nghi thức Mở Đầu (n. 28) và QCTQSLRM 2002 (Số 56) đều ghi rằng “bất cứ sự hấp tấp nào làm cản trở việc suy niệm đều cần phải tránh.” Do đó, thật thích hợp để có giây phút thính lặng khi tiến hành Phụng Vụ Lời Chúa, ngõ hầu “bởi sự tác động của Chúa Thánh Thần, Lời Chúa được thấm nhập vào tâm hồn để từ đó có thể chuẩn bị sự đáp trả qua lời nguyện.” Và, ngoài giây phút thính lặng *sau* mỗi bài đọc, cũng rất thích hợp để có giây phút thính lặng *trước* khi bài đọc thứ nhất được công bố.

Một nơi khác cần sự thính lặng trong Thánh Lễ là lúc dâng lời nguyện chung “lời nguyện giáo dân”.

Dấu cho thường thường cộng đoàn dự phần vào lời nguyện đọc lớn và đáp lớn tiếng (như: “Xin Chúa nhậm lời chúng con”), nhưng cũng được phép dự phần bằng sự thính lặng (QCTQSLRM, Số 71). Tại nhiều nơi, các lời nguyện trình trọng trong Thánh Lễ Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh cộng đoàn dự phần các ý nguyện trong thính lặng.

Yên tĩnh, thời gian trầm ngâm để suy gẫm và cầu nguyện, không giống như sự yên tĩnh cần thiết của một lớp học cần có để giáo viên nói và mọi người được nghe. Khoảng thính lặng lấp đầy ý nguyện trước khi bắt đầu bài đọc không nhằm bày tỏ thái độ lịch sự đối với độc viên, thầy phó tế hoặc linh mục sắp công bố Lời Chúa, hầu Lời Chúa được dễ dàng lắng nghe. Những lúc thính lặng trong phụng vụ mang ý nghĩa của một cung cách chung, nơi đó một cộng đoàn quy tụ đang lắng nghe tiếng thì thầm của Thiên Chúa giữa bao nhiêu giọng nói khác đang thét vào tai chúng

ta, từ nhiều cá nhân và từ một thân thể của Đức Ki-tô, để thu phục sự chú ý và lòng trung thành của chúng ta. Qua những lúc thinh lặng phụng vụ chung này, mỗi tín hữu càng mở rộng con người của mình ra đón nhận sự sống và tình yêu của Thiên Chúa.

Chúng ta đang sống trong một thế giới quá “huyên não”. Vì trong một xã hội, chúng ta đã quen với nó (và hầu như đã bị nghiện) với tiếng âm ã của máy truyền thanh, truyền hình, đĩa nhạc, kèn, và điện thoại di động, đến nỗi một số người sẽ cảm thấy không thoải mái khi phải chịu sự thinh lặng và tập trung tư tưởng của mình, để lắng nghe sự tác động của Chúa Thánh Thần. Đôi khi nơi duy nhất mà sự thinh lặng được mọi người tôn trọng là nơi thờ phượng, khi có người đến sớm trước lúc cử hành các nghi thức, một mình với Chúa, và lắng nghe trong tĩnh mịch tiếng thì thầm của Thầy Chí Thánh như *tiếng gió hiu hiu* (Tc. 1V 19:12). Thinh lặng để Thiên Chúa Tình Yêu của chúng ta nói với chúng ta, từng người cũng như nói với cộng đoàn, bằng “những lời” yêu thương, những lời thấm nhập vào tâm hồn chúng ta, những lời mời gọi chúng ta tiến gần đến Người hơn.

Giữa muôn vàn âm thanh quanh ta và tiếng nói gào thét bên ta, những lúc cùng nhau tôn nghiêm thinh lặng trong phụng vụ đáng được hoan nghênh đón nhận, giúp Thiên Chúa giàu lòng yêu thương trao đổi sự sống và tình yêu của Người cho cộng đoàn đang quy tụ cầu nguyện.

Copyright 2002, Dennis C. Smolarski, SJ, Used with permission.
Translated to Vietnamese by the Diocese of Orange.